

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De malitiæ irrisorum quàm nociua sit ecclesiæ Dei. Cap. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

meditatio est erubescentiæ seu opprobrij quod sancti sustinuerunt. Vnde ad Hebræos 11. Fide Moses grandis factus, negavit se esse filium filiæ Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quã temporalis peccati habere iocunditatem, maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorum improperium Christi. Et Act. 5. Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. ¶ Tertia meditatio est illius erubescentiæ, quam patientur in futuro illi, qui hic fugiunt eam. Prouer. 10. Quod timet impius, veniet super eum. Et Iob 6. Qui timet pruinam, irruet super eum. Gregorius dicit de illis qui volunt repugnare voluntati Dei: Hinc Dei voluntatem peragunt, vnde eum irritare contendunt, & consilio Dei resistentes obsequuntur: quia hoc dispositioni eius militat, quod per humanum studium reluctatur: qui verecundiã, vel egestatẽ, vel aliam tribulationem à Deo missam nolunt recipere modo, habebunt in futuro eam lōge maiorem. Tunc veniet quasi viator egestas, & pauperies quasi vir armatus. Prouer. 6. Tunc non poterit homo effugere, nec ei resistere. De verecundia quam mali in futuro patientur, legitur Iere. 10. Confundentur vehementer, qui non intellexerunt opprobrium sempiternum, quod nunquam delebitur: & viceversimotertio: Dabo vos in opprobrium sempiternum, & in ignominiam æternam, quæ nunquam obliuione delebitur. ¶ Quarta est meditatio illius verecundiæ, de qua Luc. 9. dicit Dominus, Qui me erubuerit, & sermones meos, hunc filius hominis erubescet cum venerit in maiestate sua, & Patris, & sanctorum Angelorum. Tunc illi qui contemnunt modo alios cõtemnentur à Deo, vt mors eorum non reputetur sicut nec mors vnus canis. Ipse enim Deus ridebit de morte eorum. Prouerb. 1. Ego quoque in interitu vestro ridebo.

De malitia irrisorum quàm nociua sit ecclesiæ Dei. CAP. XVII.

Vltimo loco in tractatu de erubescencia, tangendũ est aliquid de malitia irrisorum quæ multũ nociua est ecclesiæ Dei, etiam plusquã hæresis. Cuius ratio hæc est: quia diabolus per irrisores filios Dei suffocat, dũ paruuli sunt. Hæc enim est vna de astutijs diaboli suffocare bonũ inceptum in germine. Vnde per serpentem religionẽ inchoatam in paradiso suffocauit. Et per Pharaonem populũ Israëliticũ destruere voluit submersione paruulorũ: vt legitur Exod. 2. Et per Herodem Christũ paruulũ occidere voluit: & vt eũ occideret, paruulos innocẽtes occidit. Mat. 2. Vnde malitia irrisorũ malitia Herodiana est.

qua: filios Dei paruulos occidit. Ber. Malicia Herodiana est, re-
 scente persequi religionē. Imò maior quàm Herodiana videtur
 esse malicia irrisorū, quo ad hoc, q̄ Herodes occidit paru-
 los iam natos: irrisores verò occidunt filios matris propriae
 est, ecclesiae, in vtero adhuc exitētes. Non enim expectat q̄ ec-
 clesia pariat eos in sacramēto pœnitētia, imò quàm citò appa-
 rent in eis signa bonae voluntatis, ipsi suffocant eos, verecundis
 eis faciēdo. ¶ Irrisores peiores sunt quàm draco. De quo dicitur
 ne legitur Apoc. 12. q̄ sterit ante mulierē quae erat paritura, ut
 cum peperisset, filium eius deuoraret. Ipsi autem paruuli matris
 ecclesiae non expectant, sicut dictū est. ¶ Derisores sunt vulpe-
 cula vineam Domini demolientes. Ad modū enim vulpecu-
 rum fraudulēti sunt & dolosi. Cant. 2. Capite nobis vulpes paru-
 uulas, quae demoliuntur vineas. ¶ Irrisores sunt, vt bufones ve-
 nenati, qui pati nequeunt odorem vineae Domini florentis. Ipsi
 videntur esse socij demonū, & in lucro & in damno. Si diabo-
 lus aliquem amittit, dolet tanquam de proprio damno. Si autem
 diabolus lucratur aliquē, sicut fit cum aliquis vadit ad probu-
 bulum vel ad tabernam, gaudent tanquam de proprio lucro.
 ¶ Irrisores sunt aduersarij Saluatoris: quia qui summē Saluato-
 ri placēt, ipsi odio habent: scilicet salutē animarū. Greg. Nulli
 sacrificium ita placet Deo, sicut zelus animarum. Ergo sic Deo
 nihil displicet, sicut impedire salutē animarum. Beatus Petrus
 vocauit Dominus satanam, quia salutem animarū volebat im-
 pedire: vt habetur Mat. 16. Vade, inquit, post me satana. Iudaeus
 ergo Dei irrisor satanas fit, quādo irrisoribus suis impedit sa-
 lutē animarū. Maius damnū videtur facere irrisor Deo, quā-
 do aufert ei vnam animam, quàm si auferret ei mille corpora.
 cum vna anima praeualeat mille corporibus hominum. Itē
 Deus, & tota curia caelestis gaudeant de cōuersione vnius pec-
 catoris, irrisores Dño suo diabolo se conformantes de illa tri-
 stantur. Ipsi videtur esse Christiani, & potius sunt antichristi.
 est, Christo contrarij & inimici. 1. Ioā. 2. Nunc antichristi multi
 facti sunt. Et subditur: Hic est antichristus qui negat Patrem &
 Filium. ¶ Irrisores apostatae sunt, vexillum Christi habent
 odio. Nunquid apostata iudicaretur, qui nō permetteret etiam
 esse in tēplo materiali: quanto magis apostata iudicandus est
 qui non permittit crucē pœnitētiaē esse in tēplo spirituali.
 ¶ Irrisores facti sunt proditores, eodem ore Christū persecu-
 tes, quo ad mensam eius comedūt. Ipsi sunt noctuae lucē odien-
 tes. Et cū claudicent, & cæci sint irrident tamen rectē inceden-
 tes.

res & videntes. Sunt etiam lupi agnos Dei, & oves clamoribus
 exterrentes. ¶ Item ipsi sunt impij in Deum, & matrem ecclesiam,
 in proximū & in seiplos. In Deum, dum filios eius occidunt: in
 matrem ecclesiam tam militantem, quā triumphantem, dum
 defraudant eā gaudio quod habere debuit de cōuersione pec-
 catorū. Nōne impius esset in matrem suam, qui postquam pe-
 perisset filium cū magno cruciatu, quando deberet consolari
 in filio suo nato, occideret ei illū? Sic facit irrisor matri eccle-
 siae. Io. 16. Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora
 eius: cum autē peperit puerū, iam non meminit pressuræ pro-
 pter gaudium, quia natus est homo in mūdo. ¶ Item impij sunt
 irrisores in Deum, quia rursū crucifigunt filiū Dei, ad Hebr.
 6. Et in Psal. Super dolorem vulnerum eius addiderūt, dum ani-
 mas, pro quibus mortem sustinuit, ei auferunt. ¶ Irrisores etiam
 sunt impij in proximum, dum vulnus spirituale ipsius iam per
 pœnitentiam sanatum iterū concidunt. Iob 16. Concidit me vul-
 nete super vulnus. ¶ Derisores fratres suos à diaboli carcere li-
 beratos iterū capi faciūt. Non reputaretur Christianus ille qui
 Christianos liberatos à carceribus paganorū iterum capi face-
 ret: quid ergo dicendū est de his qui liberatos à carcere diaboli
 iterum capi faciūt? Hi retrogradē diaboli videntur esse. Maio-
 rem compassionē haberent derisores de cane vno, vel de asino
 suo, quā de fratribus suis. Si enim canis portaretur à lupo, libe-
 rant eū, si possent. Et si asinus alicuius cecidisset in lutum, ipsi
 iuuarent ad leuandū eum: fratres verò suos impediunt, ne à lu-
 pis infernalibus liberentur, vel ne à luto peccati subleuentur. Fra-
 tres suos à naufragio liberatos iterum submergi faciunt. Impij
 etiam sunt in seiplos: quia cum in mari huius mūdi naufragē-
 tur, tamen pœnitentiam, quæ secundum Hiero. est secunda ta-
 bula post naufragium, sine qua euadere nequeunt, odio habēt,
 Ex quo aliquis est in mortali peccato, si omnes angeli, & sancti
 rogarent pro eo, nō posset saluari nisi pœnitentia pro eo inter-
 cedat. Vnde mirabiliter esset pœnitentia amanda peccatoribus,
 tanquam singulare remedium ipsorum. Irrisores ad paradysum
 transire volūt: tamē pontem, per quem solum transire possunt,
 scilicet pœnitentiā, odiunt. Ipsi propitiatione indigent, cum rei
 sunt æternæ dānationis: tamen propitiatorium odiunt, scilicet
 pœnitentiā, per quam solam Deum possint habere propitium.
 De propitiatiōe legitur Exodi 25.

De superbia ornatus lectorum.

CAP. XVIII.

Post superbiam ornatus humani, dicendum est de superbo

CC 2